

- Королівно /панно/ясна панно.

Ви себе на вік згубили,-
Що здало вас зо мною,
Вбогим лицарем без спалку.

- Мії лицарю, любий пане,
Се мені гірка образа,-
Я ж не звикла продавати
Свого серця за червінці.

- Королівно,ясна панно,
Я зовсім безславний лицар
/Я ж не маю навіть слави./
Бо від зрадницької зброї
/По/Уміраю влома,в ліжку....

- Мії лицарю, ясний/ любий пане,
Хай паде на зраду сором,
Слави ж маєте доволі-
Вас кохає королівна.

- Королівно,ясна панно
Стану вашому належить
/Вам до статі багрянниця/
Багрянниця і корона,
А не ся будення окіж.

- Мії лицарю, любий пане,
Та невже/я вам милиша/ без багрянниці,без корони золотої
д ля вас не королівна.
/В багрянниці та короні./
/Нащо вам здалась корона/
/сих буденних шатах/
/Ніж у простих,темних шатах./

- Королівно,ясна панно,
/Як вас приймуть
/Як ви з'явитесь до двору
/Я вже знаю/ чье серце,що загину,
Хто ж вас буде боронити
Від неслави,поговору.

- Мії лицарю,любий пане,
/Не борся я неслави/
Не борсь я поговору
/Боронить мене не треба
Все чиню по власній волі
/Маю право жить по волі/
/Звикла я чинить до хя у/
/Хто посміє говорити/
Бо на те я
/Щось лихе на/корлівн/у/а

- Королівно,ясна панно,
Як вас прийме пан-отець ваш,
Як вас приймуть царедворці
Після вашої сваволі.

- Ої лицарю,любий пане,
/Ви про сес не питайте/
/Не мені -те відповідать/
/Во мене то не обходить
/І не вам питать про тес,
/Час минув такої мови.
/Ви не важтесь так питати,
/Маю право на сваволю,
/Во на те я королівна.

- Королівно,ясна панно,

- Королівно, ясна панно,
Чи одражатесь **носити**
По мені жалобні шати
Привселюдно, як вловиця.
- О* лицарю, любий* пане,
Се питання серце крас,
Страшно думать про жалобу
А носити вже не страшно.
- Королівно, ясна панно,
Тяжко буде Вам дивитись,
/Що /Як мене ховати будуть
Прости звичаєм, непишно...
- О* лицарю, любий* пане,
Не вражайте мого серця,-
Що мені по всіх пишнотах,
Якби м ла вас /хо*ти/ втеряти.
- Королівно, ясна панно,
Заклинаю вас коханням,
Майте /завжди/ гідність і /повагу/ в жалобі
Як належить королівні.
- О* лицарю, любий* пане,
/Ви даремне заклинали
/Бульте певні, те закляття/
Я заклата вже від Бога
/Бог мені судив/зостатись/ /створив мене на / лихо/
/Положив сам Бог на мене/
/Так я створена, що буду
/Королівною /я згину/ до віку.
- Королівно, ясна панно
Я не смію вас обнети,
Да*те рученьку ласкаво
Поцілую на прощання./
- Мі* лицарю, любий* пане,
Нащо сі страшні закляття
/Ви даремне заклинали/
/В тім моє ~~кххххххххххх~~ найгірше /лихо
Се ж найгірше в світі
/Що я /завжди/ королівна
/Королівна справжня буде
королівною до віку.
непрозора, горла туга.

6.VI.1901. Кімполюнг.

У сільські* уюгі* церкві
Плачуть ..... /Реквієм/ органи,
Хор голосить ..... /Мізерере/
/То/ люд зітхає .. .. /Де профундіс/
В домовині труп лицарський,
Біля нього королівна
Стала тихо та поважно,
Мов до шлюбу нареченна.
Хто до долу пала крижем
/Крижем падають селяне/
Хто склонив чоло * коліна
/Інші стали на коліна/
Став навколішки товариш,
Королівна нерухома
З туги мліє все жіноцтво,-
Наче постать лита з бронзи
Королівна нерухома,/
Не тремтить серпанок чорний,

З боку:

Батько лоню розважає
Мов голубонько сивенький
У палат/ах/и королівсь/ких/кі /пишний замок/
Загостили жаль і туга /людська/
Се були найвищі гості
Відколи стояв той замок.

Туга випила всю /її/ краску
Смуток висушив всі ~~її~~ слъози
Та нема на білім личку /немає на обличчі/
Ані сорому, ні страху.

Ледве вчула королівна
Ту лагідну, тиху мову
затремтіла вся і впала
мов росиночка до полу.
прибита /сонцем/ /вітром/
Мов росинна, що/вопою/ холодна
та біла трималась довго,
цілу ніч на верховітті
Поки сонце не пригріло.

Оригінал в Бібліотечі АН.